

Міністерство освіти і науки України
Дрогобицький державний педагогічний
університет імені Івана Франка
Інститут музичного мистецтва
Університет імені Яна Кохановського
(Кельці, Польща)
Музична академія Університету
Вітовта Великого (Каунас, Литва)
Казахська національна консерваторія
імені Курмангазі (Алмати, Казахстан)
Академія мистецтв у Банській Бистриці
(Словаччина)

Ministry of Education and Science of Ukraine
Drohobych Ivan Franko
State Pedagogical University
Institute Music Education University
Jan Kochanowski
(Kielce, Poland)
Music Academy of University
Vytautas Magnus (Kaunas, Lithuania)
Kazakh Kurmangazy National Conservatory
(Almaty, Kazakhstan)
Academy of Arts in Banska Bystrica
(Slovakia)

МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ХХІ СТОЛІТТЯ: ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА

Збірник матеріалів та тез
ІХ міжнародної науково-практичної конференції

10 травня 2024 року
м. Дрогобич

MUSIC ART XXI CENTURY: HISTORY, THEORY, PRACTICE

Collection of Materials and Theses
IX International Scientific and Practical Conference
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
May 10, 2024, Drohobych

Редактор-упорядник
АНДРІЙ ДУШНИЙ

Дрогобич
ПОСВІТ
2024

*Рекомендовано до друку
Вченою радою Дрогобицького державного педагогічного університету
імені Івана Франка (протокол № 5 від 30 травня 2024 року)*

*Рекомендовано до друку Факультетом музичного мистецтва
Академії мистецтв у Банській Бистриці
(від 6 травня 2024 року)*

Музичне мистецтво XXI століття: історія, теорія, практика: збірник матеріалів та тез IX міжнародної науково-практичної конференції (ДДПУ ім. І. Франка, 10 травня 2024) / [Редактор-упорядник Андрій Душний]. Дрогобич: Півсвіт, 2024. 189 с.

Music Art XXI Century: History, Theory, Practice: collection of materials and theses XVI International Scientific and Practical Conference (Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University, May 10, 2024) / [Editors-compilers Andriy Dushniy]. Drohobych: Posvit, 2024. 189 s.

У збірнику вміщено статті та тези учасників IX міжнародної науково-практичної конференції «Музичне мистецтво XXI століття: історія, теорія, практика». Свої наукові дописи пропонує наукова спільнота України, Словаччини, Польщі. В матеріалах висвітлено актуальні проблеми мистецтвознавства та музичного виконавства, теорії та практики академічного інструментального мистецтва, музичної та мистецької педагогіки, композиторської творчості, спогади про композитора Анатолія Білошицького, тощо.

Видання адресоване науковцям, викладачам та студентам ЗВО, викладачам початкової мистецької освіти та фахової передвищої освіти, а також усім, хто цікавиться розвитком музичного мистецтва України та зарубіжжя.

ISSN 2518-721X

Рецензенти:

Салій Володимир – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри музично-теоретичних дисциплін та інструментальної підготовки Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка.

Чумак Юрій – кандидат мистецтвознавства, доцент, директор Дрогобицького фахового музичного коледжу імені Василя Барвінського.

***Редакція не завжди поділяє думки авторів, за зміст, достовірність інформації та точність цитувань відповідальності не несе.
При передруці статей посилання на збірник є обов'язковим.***

© Душний А. упорядкування, 2024
© Півсвіт, 2024

УДК 78.071.1(477)

***Тетяна КЛЮКА,
Андрій СТАШЕВСЬКИЙ***
(Харків, Україна)

ВЕКТОРИ ТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМПОЗИТОРА ЮРІЯ АЛЖНЕВА

Музична творчість яскравого українського композитора, знаного представника харківської композиторської школи – Юрія Алжнева – є широко відомою і шанованою в колі любителів і професіоналів сучасної музичної творчості. Ю. Алжнев є автором великої кількості музичних творів для симфонічного й камерного оркестрів, оркестру і ансамблю народних інструментів, значної кількості хорових, вокальних, вокально-симфонічних композицій, окремих творів для різних інструментів та інструментальних складів, театральної музики тощо. Сьогодні найбільш цікаві опуси композиторського загалу Ю. Алжнева закономірно потрапляють у поле дослідницької уваги різних вітчизняних музикознавців, а провідні українські колективи і солісти, усе частіше залучають їх до свого виконання на концертних сценах різних регіонів України і зарубіжжя. Разом з тим, творчість цього композитора не обмежується лише створенням музичних творів. Його творча діяльність є

більш ширшою і багатогранною, що характеризує особистість митця рисами певної універсальності в мистецтві.

Що стосується композиторської творчості Ю. Алжнева, то вона останнім часом зазнає все більшої уваги з боку дослідників-музикознавців. Так, хоровим концертам композитора написаним наприкінці XX та в перші роки XXI століть присвячена ціла дисертація В. Осипенко [10]. Декілька наукових робіт, присвячених різним аспектам хорової творчості Ю. Алжнева, видано Т. Клюкою [9]. Крім того, в річищі окресленої проблематики слід відзначити й статтю Л. Шаповалової [11]. Також, значний масив загального матеріалу щодо творчості цього композитора міститься й у багатьох інформаційно-довідникових виданнях та на спеціалізованих електронних ресурсах [1; 2; 3; 4; 5; 8].

Юрій Борисович Алжнев народився 24 серпня 1949 року в місті Кіровоград (нині м. Гянджа) в Азербайджанській РСР. Дитинство майбутнього митця цілковито пройшло в Україні, а саме – на Полтавщині, де юнак здобув початкову загальну та музичну освіту [4; 5]. З кінця 1970-х років його доля безперервно пов'язується з Харковом, де відбувається творче становлення і зростання його як композитора.

Сьогодні, Ю. Алжнев є доволі відомим сучасним композитором, чия музика давно завоювала серця багатьох шанувальників та отримала належне визнання з боку музичних критиків, музикознавців та професійної музичної спільноти України. Загальний арсенал музичного доробку композитора складає величезний масив музичних творів, значна доля яких належить великим монументальним жанрам. Серед найвідоміших опусів композитора слід відзначити наступні: симфонічна поема «Запороги» для великого симфонічного оркестру; поема «Пролог», симфонія «Чорнобильська», симфонія «Священного каменя «Кургаль Шу-Нун», скіфська симфонія «Екзампей XXI» для симфонічного оркестру; потрійний концерт для скрипки, альту і віолончелі з оркестром і ударними «Неначе писанка село...»; твори «Акварелі», «Метаморфози 52-61» – для естрадно-симфонічного оркестру; симфонієта «Спогади Матінки-Землі» для ударних, брас-квартету, синтезатора та фортепіано; рапсодія «Золота пектораль» для інструментального ансамблю та

фольклорно-етнографічної вокальної групи; «Ескізи», «Дума», «Російський триптих» – для фортепіано; Скерцо, Концерт-капричіо – для труби з оркестром; концерт-диптих для сопілки з оркестром «Клич Посвистача...», «Концерт-Кахтир», «Полетів би на край світу...», дивертисмент-рапсодія «Орлом сизокрилим...» – для академічного оркестру українських народних інструментів; концертні фантазії: «Дергунець», «Троїста-Забрідська», «Святкова слобідська», «Пандухти», «Дромореса» та ін. для оркестру народних інструментів та ін. [3; 4; 5; 6; 115].

Слід окремо виділити хоровий доробок Юрія Алжнева, який складає доволі вагомий шар музичних творів та виділяється не тільки на тлі загальної композиторської творчості митця кількісним показником, а й представляє собою широкий спектр різних, у тому числі й доволі масштабних жанрів. Таким чином, враховуючи цю обставину, надаємо перелік усіх його хорових творів відповідно до хронології їх написання.

Отже, це майже два десятки, переважно великих циклічних творів: «Співомовки» концерт №1 для мішаного хору на народні тексти (1987, 2-га ред. 1998); «Дівич-сон» концерт № 2 для мішаного хору (1994); «Пробудження» концерт № 3 (концерт-пастораль) для жіночого хору на поезію Л. Глібова, О. Олеся, Т. Шевченка, І. Франка (1997); «Слава тобі, Господи» (молитва за долю українського народу) для мішаного хору на народні тексти (1998); «Дощик, дощику...» пісня-закличка для дитячого хору на вірші І. Березюка (1998); «Савурина» (космогонічні суголосся) для дитячого хору на народні тексти (1998); «Многая літа» для мішаного хору (1998); «О. Лелю!..» (ліричні суголосся) для мішаного хору і фольклорного гурту на народні тексти (1998); Співайте для Господа пісню нову...» концерт №4 для мішаного хору на канонічні тексти в перекладі І. Огієнка (Псалом 96) (2004); «Світання Оріанти» (космологічні суголосся) концерт №5 для жіночого хору (2005); «Рідне окоło» (ліричні суголосся) для чоловічого, жіночого та дитячого хорів на поезію Т. Мельничука, В. Сосюри, В. Самійленка (2005); «Симфонія ланів» (або «Оваста перва») за мотивами Велесової Книги для великого мішаного хору без слів, великого симфонічного оркестру (2007); «Ще треті півні...» концерт-диптих для мішаного хору

та ударних на поезію Т. Шевченка (2011); «Та не однаково мені...» рідницьке суголосся для соліста (баритона), мішаного хору та симфонічного оркестру на поезію Т. Шевченка (2012); «Ми є тому, що нас не може бути...» музична різдвяна дія за поезією Л. Костенко та українськими обрядовими піснями для академічного хору, фольклорного гурту та оркестру народних інструментів (2013); Пісенна симфонія «За чумацьким шляхом» для солістів, великого мішаного хору, великого симфонічного оркестру на поезію В. Бондаря, В. Бойка, Л. Костенко та за народними піснями (2015); Сповідальна симфонія «Славлена Дара» латинський гімн, українська молитва для баса великого мішаного хору, органу, великого симфонічного оркестру (2019); «Гука душа Господаря...» хоровий концерт без супроводу на поезію Наталії Фурси (2020); Суголосся-кантата «Libertas-Свобода» для тенора, мішаного хору та симфонічного оркестру на поезію Г. Сковороди (2021); «Бенкетний кант» Барокового часу для мішаного хору із супроводом (2023).

Крім того, деякі великі, здебільшого поліжанрові твори, що вміщують в якості окремої одиниці виконавського складу вокальний ансамбль, також можуть бути зараховані й до когорти доробків хорової творчості композитора, оскільки їх виконання, в певних умовах, передбачає заміну цього ансамблю компактним хоровим складом. До них можна віднести: «Якби не ми, та не ви...» фольклорне дійство для баса, баритона, жіночого ансамблю, троїстої музики (дві скрипки, басоля-контрабас, бубон); «Ярмарковий триптих» (або «Сорочинський триптих») для мішаного вокального ансамблю та оркестру народних інструментів; «Біла бузина, або дурне сало без хліба» концерт-дійство за народними усмішками і творами поета-гумориста Павла Глазого для вокального ансамблю мішаного складу, солістів та оркестру народних інструментів; «В саду гуляла...» зошит з народно-пісенного джерела для вокального ансамблю мішаного складу, солістів та оркестру народних інструментів.

На наш погляд, доволі позитивним чином на успішній творчій реалізації себе в якості яскравого і непересічного композитора позначилося те, що Юрій Борисович у свій час здобув по чергово дві вищі музичні освіти у престижних вітчизняних мис-

тецьких навчальних закладах. Так, майбутній композитор ще у 1977 році закінчив Харківський державний інститут культури (нині – Харківська державна академія культури), отримавши в якості однієї зі спеціалізацій кваліфікацію диригента і керівника оркестру народних інструментів. А згодом, вже в 1989 році митець одержав вже і професійну композиторську освіту в Харківському державному інституті мистецтв (нині Харківський національний університет мистецтв) імені І. Котляревського, в класі професора Володимира Золотухіна. Отримана кваліфікація оркестрового диригента надала можливість композитору Ю. Алжневу стати (а часто й першим) виконавцем-диригентом своїх творів. Майже відразу ж по отриманню диплому композитора (у 1990 році) митець був прийнятий до лав Національної спілки композиторів України, а в 1995 році став і членом Національної Всеукраїнської музичної спілки.

Протягом усього свого творчого життя Юрій Алжнев, поруч із власною композиторською справою, вдало реалізує себе і як музикант-виконавець та музичний організатор. Він багато років працював на всіляких посадах різних культурно-мистецьких закладів і творчих колективів. Зокрема митець працював художнім керівником Першостаровірівського будинку культури, згодом концертмейстером заслуженого ансамблю танцю України «Квітка» палацу культури Харківського електромеханічного заводу, концертмейстером Харківського державного академічного російського драматичного театру імені О. С. Пушкіна тощо. А починаючи від 1992 року, вже майже три десятиліття, очолює Харківський муніципальний театр народної музики України «Обереги», являючись музичним директором і головним диригентом цього відомого колективу. Саме цей музичний колектив став для композитора міцною художньою платформою на якій він зміг не лише реалізуватися як диригент-виконавець, а й, насамперед, втілити в музичне життя велику кількість своїх яскравих і масштабних композиторських робіт, створених на основі та в дусі народного мелосу.

Інша сфера діяльності композитора – педагогічна. Протягом 1990-х років і першого десятиліття 2000-х він викладав на кафедрі композиції та інструментування і кафедрі народних інстру-

ментів Харківського державного інституту мистецтв (нині – Харківського національного університету мистецтв) імені І. Котляревського, а в останнє десятиліття є доцентом Харківської державної академії культури, викладаючи спочатку на кафедрі народних інструментів, а в останні роки – на кафедрі оркестрових інструментів. В останньому навчальному закладі митець також вдало знайшов себе і як диригент-виконавець, орудуючи естрадно-симфонічним оркестром академії.

Ще однією сферою, до якої також вдало долучився митець в часи своєї викладацької практики в мистецьких вишах, є наукова галузь. Композитор є автором близько десятка наукових й науково-методичних публікацій різного масштабу і спрямування. З найбільш відомих його робіт в цьому напрямі виділяються наукові статті «Деякі аспекти взаємодії в системі «музичний фольклор – композитор – виконавець» (нотатки композитора)» [6] та «Традиційні музичні інструменти та сучасне оркестрове мислення (версія композитора)» [7].

За свою багаторічну та доволі плідну й визнану творчу діяльність Юрій Алжнев у різні часи був відзначений багатьма державними й регіональними званнями, преміями й відзнаками. Найвищу свою нагороду, а це звання «заслужений діяч мистецтв України», він отримав у 1995 році, тобто ще на початку свого митецького шляху, що свідчить про міцний творчий потенціал і значні художні доробки композитора, які виявилися в нього вже на той час. Юрій Алжнев, за свою композиторську творчість, був також нагороджений й іншими високими відзнаками. Він є лауреатом мистецької премії імені Миколи Лисенка (2010), муніципальної премії імені Іллі Слатіна (1997), лауреатом всеукраїнської премії імені Івана Огієнка (1999), лауреатом регіонального рейтингу «Харків'янин року» (2002) тощо. Крім того, він відзначений Грамотою Президента України (1999), почесною відзнакою Харківської облради «Слобожанська Слава» (2012). Однією з найважливіших державних нагород, яку митець отримав за свою діяльність останніх років, є державний орден «За заслуги» III ступеня (2009) [8].

Музичні твори Юрія Алжнева постійно звучать на найпрестижніших концертних майданчиках країни і зарубіжжя, вико-

нуються знаними вітчизняними творчими колективами, солістами-виконавцями, диригентами. Опуси композитора постійно входять не тільки до різноманітних концертних і філармонічних програм, а й часто стають складовими особистих авторських концертів митця. Так, окремі концерти, побудовані виключно на музиці композитора, останніми роками відбулися в рамках II Всеукраїнського фестивалю «Золотоверхий Київ» (з авторською програмою «Пробудження»), в Національному будинку органної та камерної музики (м. Київ), у Львівській обласній філармонії тощо. Крім того, авторські вечори композитора відбуваються й в установах, до яких митець має відношення як працівник, тобто в Харківському національному університеті мистецтв імені І. Котляревського, Харківській державній академії культури, Харківському муніципальному театрі народної музики України «Обереги» тощо.

Серед виконавців музики Юрія Алжнева слід назвати: оркестри – Академічний симфонічний оркестр Харківської обласної філармонії, симфонічні оркестри Львівської НМА ім. М. Лисенка, Харківського НУМ ім. І. Котляревського, Харківської ДАК, НАО-НІУ, Харківський муніципальний театр народної музики України «Обереги», Заслужений академічний ансамбль пісні і танцю Збройних Сил України та ін.; хорові колективи – камерний хор «Київ», Народна академічна хорова капела «Почайна», Галицький академічний камерний хор, хори Дніпропетровської академії музики ім. М. Глінки, Харківського національного університету мистецтв імені І. Котляревського, Харківської державної академії культури та ін.; співаки – заслужений артист України Микола Колодочка, заслужені артистки України Вікторія Осипенко, Олена Шишкіна, Людмила Омельченко, соліст Харківської обласної філармонії Михайло Маркович, лауреати міжнародних конкурсів і фестивалів Василь Марчак та Володимир Якобишин та ін.; диригенти – народний артист України Віктор Гуцал, народний артист України Юрій Янко, народний артист України Олександр Жигун, заслужена артистка України Зінаїда Остафійчук, заслужений діяч мистецтв України Галина Горбатенко, заслужений діяч мистецтв України Дмитро Антонюк та ін. [1; 4; 5; 8].

Загальна характеристика творчості Ю. Алжнева, що була здійснена в цій роботі через огляд і виокремлення напрямів його діяльності, дозволяє визначити характер і масштаб мистецької статі цього творця та проаналізувати значення його музичного внеску в контексті української сучасної музичної культури.

Отже, окрім суто композиторської творчості, сфера мистецької практики Ю. Алжнева протягом багатьох років плідно й доволі результативно зосереджена в таких напрямках, як: диригентсько-виконавське мистецтво; адміністративна та організаційно-керівна діяльність; педагогічна робота; наукова діяльність тощо. Важливим чинником формування мистецької особистості Ю. Алжнева стало отримання ним двох вищих освіт у престижних мистецьких закладах України (Харківській ДАК – оркестрове диригування; Харківському НУМ ім. І. Котляревського – композиція).

Література:

1. Алжнев Юрій Борисович. *Національна спілка композиторів України*. URL: <https://composersukraine.org/index.php?id=1475>
2. Алжнев Юрій Борисович URL: https://www.wikiwand.com/uk/%D0%90%D0%BB%D0%B6%D0%BD%D1%94%D0%B2_%D0%AE%D1%80%D1%96%D0%B9_%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87
3. Алжнев Юрій Борисович URL: https://www.wiki.uk-ua.nina.az/%D0%90%D0%BB%D0%B6%D0%BD%D1%94%D0%B2_%D0%AE%D1%80%D1%96%D0%B9_%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87.html
4. Алжнев Юрій Борисович. *Українська музична енциклопедія*. Київ: ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2006. Т. 1. С. 47.
5. Алжнев Юрій Борисович. *Вікіпедія*. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%90%D0%BB%D0%B6%D0%BD%D1%94%D0%B2_%D0%AE%D1%80%D1%96%D0%B9_%D0%91%D0%BE%D1%80%D0%B8%D1%81%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87

6. Алжнев Ю. Деякі аспекти взаємодії в системі «музичний фольклор – композитор – виконавець» (нотатки композитора). *Проблеми взаємодії мистецтва, педагогіки та теорії і практики освіти*. ХІМ. ім. І. Котляревського. Харків, 1999. Вип. 4. С. 16–21.
7. Алжнев Ю. Традиційні музичні інструменти та сучасне оркестрове мислення (версія композитора). *Теоретичні та практичні питання культурології*. МДМУ. Запоріжжя, 1999. Вип. 2. С. 41–47.
8. Ігнатченко Г. Алжнев Юрій Борисович. *Енциклопедія сучасної України*: у 30 т. НАН України, НТШ. Київ: Поліграфкнига, 2001. Т. 1. С. 380–381.
9. Клюка Т. Хорова творчість Ігоря Гайденка та Юрія Алжнева в аспекті жанрової систематизації. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка* / [ред.-упоряд. М. Пантюк, А. Душний, В. Ільницький, І. Зимомря]. Дрогобич: Видавничий дім «Гельветика», 2022. Вип. 57. Том 1. С. 131–136. URL: http://www.aphn-journal.in.ua/archive/57_2022/part_1/17.pdf
10. Осипенко В. Структурно-семантичний інваріант хорового концерту (на матеріалі хорової творчості Ю. Алжнева): дис. ... канд. мистецтвозн. : спец. 17.00.03 «Музичне мистецтво». Харків, 2005. 253 с.
11. Шаповалова Л. Авторська концепція жанру хорового концерту в творчості Ю. Алжнева. *Актуальні проблеми музичного і театрального мистецтва: Мистецтвознавство, педагогіка та виконавство*. Харків: ГЛАС, 1999. С. 39–43.

ЗМІСТ

ПИТАННЯ МУЗИКОЗНАВСТВА ТА МУЗИЧНОГО ВИКОНАВСТВА

<i>Крауз К.</i> Основні представники французької музики першої половини ХХ століття – історичний нарис	4
<i>Ольшяк М.</i> Словацька народна культура	9
<i>Попович К.</i> Ранній романтизм у музичному мистецтві	15
<i>Добрецова Т.</i> Пісенні скарби українського козацтва як суспільний феномен	19
<i>Єльчик О.</i> Балет на екрані: розвиток та тенденції у 1970-х роках ХХ століття	23
<i>Заєць В., Заєць О., Душний А.</i> Виконавські конкурси як складова у формуванні української музично-виконавської школи	26
<i>Ізваріна О.</i> Призабуте ім'я: Ерік Курмангалієв	28
<i>Кочержук Д.</i> Проблеми реставрації звукозаписів творів мистецтва в ХХІ столітті: перспективи відродження та збереження національної культури	32
<i>Максимчук В.</i> Новостворені українські діаспорні хори: культурна місія	35
<i>Нечитайло З.</i> Імпровізація – метод навчання, що розкриває творчу індивідуальність, креативність, виконавську свободу	38
<i>Сидорець Т.</i> Ескізне опрацювання творів як одна з форм засвоєння музичного матеріалу у фортепіанному класі	40
<i>Юзюк Н.</i> Вихованці народного артиста України, професора Богдана Базиликута – лауреати міжнародних конкурсів	43

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА АКАДЕМІЧНОГО ІНСТРУМЕНТАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

<i>Бензюк О., Заєць В., Душний А.</i> Факультет народних інструментів НМАУ імені П. І. Чайковського: шлях до виконавської та науково-теоретичної професіоналізації (до 85-річчя заснування кафедри народних інструментів Київської консерваторії)	47
<i>Мельник Н., Савицька О.</i> Інструментальне тріо «ЦимБандо» у Харківському культурному просторі: історія і сучасність	52

Гамар В. Деякі аспекти дослідження сопілкового мистецтва сьогодення	54
--	----

ПЕДАГОГІКА МУЗИЧНА ТА МИСТЕЦЬКА

Стреначікова М. (ст.), Стреначікова М. (мол.). Підготовка вчителів музики на педагогічних факультетах у Словаччині	59
Влчекова А. Творча підтримка протягом уроку музики на струнних інструментах	62
Кузьменко С. Креативна мистецька педагогіка на уроках з фаху навчальної дисципліни «Музичний інструмент Баян»	67
Червоняк О. Формування індивідуальної освітньої траєкторії в підготовці студентів хормейстерів: позааудиторні можливості, програма ЕСА	70
Ганущак В. До питання інструментального музикування у системі загальної середньої освіти сьогодення	73
Горожанкіна О. Методика формування сценічної культури майбутніх фахівців в процесі вокального навчання	76

КОМПОЗИТОРСЬКА ТВОРЧІСТЬ

Хаммур А. Фортепіанний етюд. Дидактичні аспекти та виконавські прийоми на прикладі етюдів у романтичному стилі польського композитора Вальдемара Кроля	80
Шкваркова Я. Фортепіанні твори Анни Палухової	88
Стшелецький М. Кароль Ратаус – твори для скрипки та фортепіано	91
Андрієвська В. Перший струнний квартет Віктора Камінського у контексті тенденцій львівської камералістики останньої третини ХХ століття	97
Карась Г. Вокально-хорова творчість Івана Фіцаловича	101
Клюка Т., Сташевський А. Вектори творчої діяльності композитора Юрія Алжнева	104
Паньків М. Дитяча музика Я. Олексіва в аспекті новаторства композиторських рішень	112
Сподаренко В. Стильові особливості творчості Астора П'яцолли	116

Блищак Л. Чорний Ю. До питання скрипкової музики українських композиторів в контексті камерного музикування	122
Коваль Н. Репертуар учня-трубача в системі початкової мистецької освіти	125
Герасимчук В. До питання творчості українських композиторів у контексті формування майбутнього музиканта-педагога у класі фортепіано	128
Медведюх Р., Шафета В. Баянно-акордеонна творчість Анатолія Марценюка в контексті початкової мистецької освіти	132

СПОГАДИ ПРО КОМПОЗИТОРА АНАТОЛІЯ БІЛОШИЦЬКОГО

Власов В. Незакінчена пісня	137
Демиденко В. Конкурс юних баяністів-акордеоністів імені Анатолія Білошицького: історична довідка	139
Зубицький В. На Батьківщині Анатолія Білошицького	144
Приходько О. Низький уклін Вам, дорогий Вчителю	146
Рунчак В. Кожну хвилину він проживав на сто один відсоток	157
Турчин Г. Зі спогадів про Анатолія Білошицького	160
Царькова Т. В ансамблі з Анатолієм Білошицьким	164
Шестеренко І. Місячна ніч	165

РЕЦЕНЗІЇ, ВІДГУКИ, ПОВІДОМЛЕННЯ

Душний А., Чорний Ю. Мистецький форум Дрогобиччини 2024	167
Відомості про авторів	174

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

МУЗИЧНЕ МИСТЕЦТВО ХХІ СТОЛІТТЯ: ІСТОРІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА

Збірник матеріалів та тез
ІХ міжнародної науково-практичної конференції

10 травня 2024 року
м. Дрогобич

MUSIC ART XXI CENTURY: HISTORY, THEORY, PRACTICE

Collection of Materials and Theses
IX International Scientific and Practical Conference
Drohobych Ivan Franko State Pedagogical University
May 10, 2024, Drohobych

Редактор-упорядник
Андрій Душний

Здано до набору 21.04.2024 р. Підписано до друку 20.05.2024 р.
Гарнітура Times. Формат 60x84 1/16.
Друк офсетний. Папір офсетний.
Ум. друк. арк. 9,35. Зам. № 205
Наклад 300 примірників
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи Серія ДК № 2509 від 30.05.2006 р.

Друк ПП «ПІСВІТ»
Адреса: вул. І. Мазепи, 7, м. Дрогобич, 82100 Україна
тел. факс (03244) 3-38-50, тел.: 2-23-35, 2-23-76.